

[Udenrigsministeren]

lansk resolutionsforslag, som bl. a. Danmark gik ind for at få ændret inden den endelige vedtagelse, og det lykkedes i vid udstrækning og på en sådan måde, at Danmark sammen med Italien og Irland fandt, at vi kunne stemme for. Men jeg skal føje til, at andre nordiske lande fandt, at de ville afstå, og andre vestlige lande igen stemte imod.

Det var den korte orientering, jeg ville give om McBride-rapportens behandling i Beograd. Jeg vil som det væsentlige understrege, at der altså ikke er tale om, at vi er gået på kompromis med det fundamentale med denne reservation og den formulering, jeg her henviste til.

Jeg kan til hr. Bjørn Elmquist sige, at alle informationer, jeg ligger inde med, går ud på, at fru Hanne Søndergaard gør et effektivt, energisk og udmærket arbejde i UNESCOs styrelsesråd, og jeg mener, at det var en for Danmark udmærket ting, at det lykkedes den tidligere undervisningsminister at få bannet vejen for fru Hanne Søndergaard.

Til fru Gerda Møller vil jeg bare sige, at jeg jo altså ud fra det, jeg har sagt, og det, fru Gerda Møller har sagt, må konstatere en forskellig opfattelse af, hvordan vi skal se på UNESCO. Jeg kan sige til spørgsmålet om, hvorvidt man behandler afgørelsen i regeringen, at i sådanne sager er det regeringen, der har ansvaret og er parat til at tage ansvaret for det. Det er ikke en egentlig behandling, det er, som det er fremgået, undervisningsministeren, der har ansvaret, og som jo er formand for delegationen til konferencen.

Endelig vil jeg til hr. Glistrup sige den generelle bemærkning, at jeg forstår på hr. Glistrup, at der i argumentationen for forslaget både spiller sikkerhedspolitiske overvejelser ind og – forstod jeg på det sidste – besparelseshensyn, når man nu skal spare på så mange andre ting. Jeg går ud fra, at hr. Glistrup også vil nikke, når jeg konstaterer, at hr. Glistrup og regeringen altså er fundamentalt uenige, og finder, at den betragtningsmåde og de præmisser, hr. Glistrup lægger frem for sin konklusion, er forkerte. Det er en forkert vurdering af hele den internationale situation, og vi finder altså, at det er andre konklusioner, der bør drages.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen (afbrydelse) ja men det var der altså ikke. Jeg beder om, at man melder sig i tide. Hr. Bjørn Elmquist har ordet.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg beder formanden meget undskyldte. Jeg var ikke klar over, at jeg skulle have meldt mig, endnu mens udenrigsministeren talte. Men jeg har nogle enkelte ting, jeg vil fremdrage.

Udenrigsministeren nævnte i sin redegørelse de to muligheder, der ideelt er for et land, enten at sige: stop verden, jeg vil af, eller at erkende, at verden er nu engang, som den tager sig ud. Den første mulighed er måske den, fremskridtspartiets forslag lægger op til, og det har vi jo afvist.

Den anden mulighed synes jeg er for resignerende. Hvorfor ikke prøve på at aktivisere det lidt og sige: nå ja, men så må vi arbejde inden for de mere eller mindre begrænsede muligheder, vi nu har? Vi må argumentere, prøve at overbevise om rigtigheden i vore friheds- og menneskerettighedsideal, som jeg dog har indtryk af at næsten alle ordførere, der har været på talerstolen her, har bakket fuldt op. Der har været en enkelt antydning af, synes jeg nok, man må sige, at disse menneskerettigheds- og frihedsideal er noget, der må bestemmes ud fra den givne politiske situation, hvor man nu befinder sig, og at man må acceptere en anden definition af disse idealer i udviklingslandene eller i den tredje verden, men jeg mener, det var et ganske lille mindretal i folketinget, der gav udtryk for dette.

Jeg er glad for at høre ministerens vurdering af fru Hanne Søndergaards indsats. Jeg ville høre, om vi kunne få referatet af denne Beogradkonference. Så vidt jeg kan huske og har fået bekræftet, har vi ikke set det i udenrigsudvalget, og så vidt jeg har forstået, er det heller ikke kommet til udenrigspolitisk nævn. Jeg ved ikke, om der i forbindelse med den videre udvalgsbehandling af dette forslag fra fremskridtspartiet kan blive tale om, at vi kan få det tilstillet i det kompetente udvalg, og det bliver formentlig udenrigsudvalget.

Lad mig slutte af med at sige, at vi i venstre udmærket er klar over, at der er et stort